

— „Сѣдни сынко попладнувай —
„Тѣща-ти е жива —
„А чи послѣ ни приказвай
„И госта да чува.
Сѣдна Злати покрай Неджъ,
Захвана да яде;
А пѣкъ Дешка Ненча глѣда,
Нѣ никой невиди.
Кога Ненчо ѿ поглѣдни,
Тя надолу глѣдва;
А кога си глѣдъ отнѣми,
Тя пакъ го поглѣдва.
Да видяше тѣзи млади,
Да ги видишь два-та —
Кѣтъ два цвѣта у ливади:
Като ружа злата...
Кѣтъ трѣндафилъ у градинѣ,
Кога сутрѣнь цѣфни;
Кѣтъ два цвѣта отъ калинѣ,
Кога-то сѣ росни.
Черно-оки, бѣло-лики,
Ябълки кога чи:
Черни очи, кѣтъ череша —
Сѣсъ дълги клипачи.
А уста имъ кѣтъ продумѣтъ,
Сѣкашь звѣнче дрънѣва,
Нѣкой думѣ кѣтъ издумѣтъ —
Медъ в' сърце ти капѣва...
Дешка бѣше: дълго-лика,
Тѣнка, та висока,
Черно-ока, бѣло-лика,
На поглѣдъ бѣ мѣлка
А пѣкъ Ненча соколово
Пиле да го кажишь,
Това име не е ново,
Да го уприличишь.
Мило чедо отъ планинѣ
Тѣнко, тѣ високо,